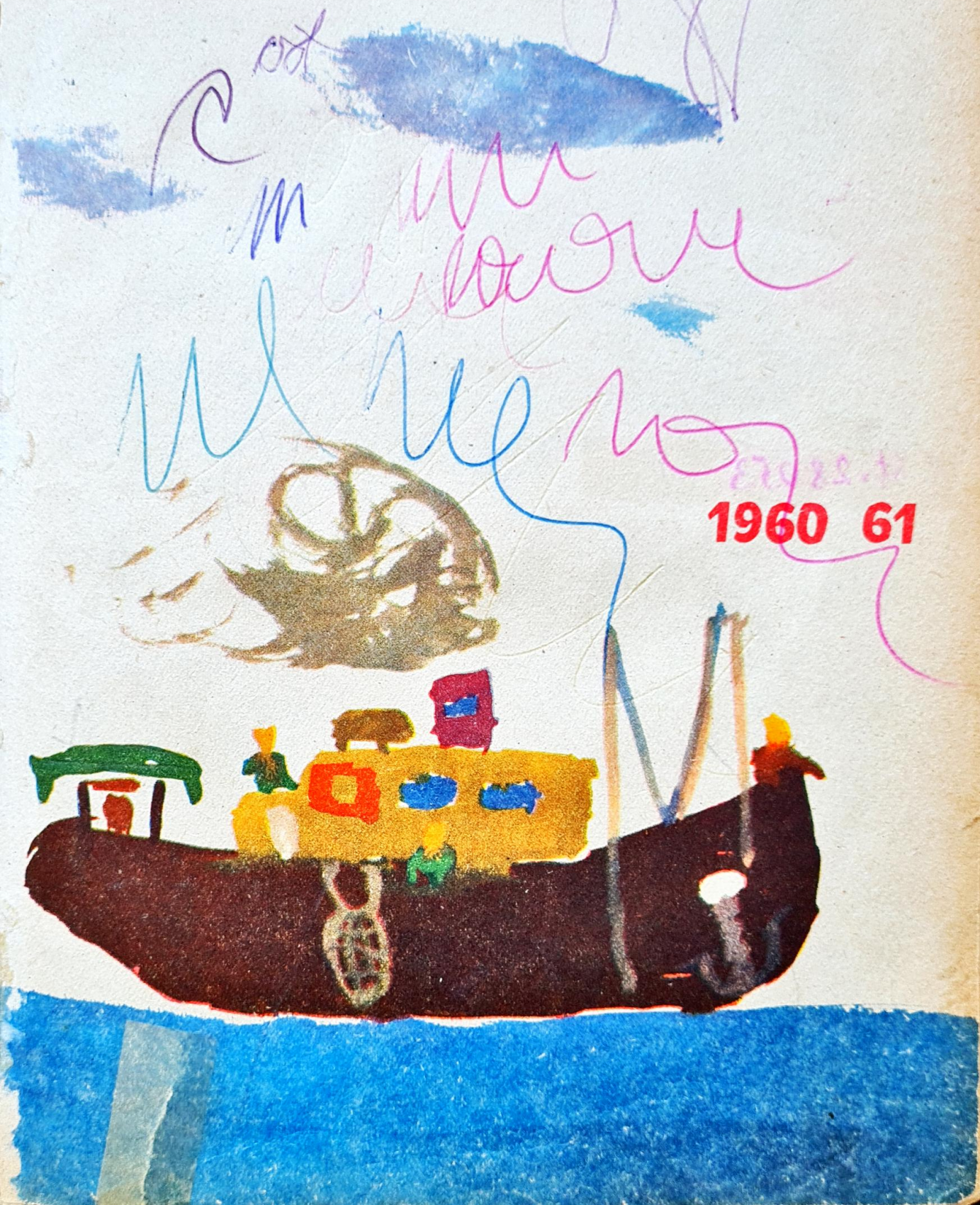

CICIBAN 1

OSEL IN KUKAVICA

A. Gretry (1742-1817)

1. O - sli - ček gre v go - zdi - ček, v go - zdiček na spre - hod. Pa
2. A si - vec ni pla - šlji - vec. Stra - ši - ti se ne da. Po -
3. Kri - ča - la, tek - mo - va - la, kdo bolj in delj vzdr - ži. To

1. ku - ka - vi - ca pti - ca pri - ku - ka mu čez pot. Po -
2. sta - vi se v go - šča - vi, za - ri - ga svoj J - A. A
3. ša - lo po - slu - ša - lo ve - li - ko je lju - di. Sme -

1. na - ša se in vpra - ša, če pe - ti zna go - spod,
2. pti - ca z njim na - ri - ca ku - ku, kar se le da.
3. ja - li se, de - ja - li: Le - po pa rav - no ni!

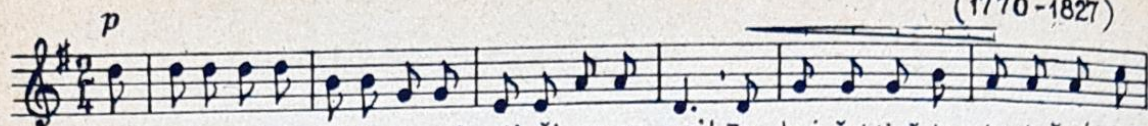

Kakor mnogih, velikih skladateljev, tudi mlada leta belgijskega skladatelja Andréa Grétrya niso bila rožnata. Bil je sin revnega violinista in učitelja glasbe. S svojimi skromnimi dohodki je komaj preživel družino. Sinko André je bil bistroumen fant in je po očetu podedoval zvrhano mero pridnosti in glasbenega daru. Narava pa mu je dala prelep glas. Tako se je deček že v domačem krogu navzel veselja za glasbo; igral je na violino, čembalo – staro glasbilo, podobno klavirju – in prepeval v deškem zboru. Vsi so ga radi poslušali in vsem je bilo hudo, ko je šel André od hiše, v svet. Obredel je pol Evrope in ko se je vrnil domov, se je začela njegova zmagoslavna glasbena pot. Četudi je bil tako slaven in znamenit skladatelj, se ni prevzel. Ostal je skromen in dober. Kadar pa je utegnil, je tudi otrokom napisal ljubko pesmico.

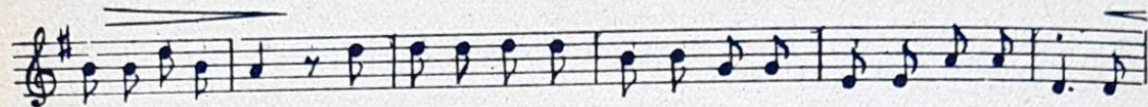
JANEZ BITENC

PTIČKA JE ŽALOSTNA

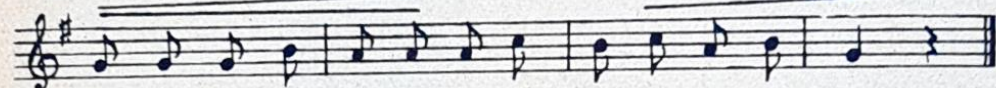
L.v.BEETHOVEN
(1770-1827)

1. Za - kaj nemirna si ta - ko, oj pti - či - ca, po - vej! Za - kaj čebljaš ta - ko tožnó na
2. Jn - tu - di mo - je gnezdece raz - d - ri je nek - do. O, naj mi po - či sr - če - ce; ta -

1. be - li brezi tej? „Ah ma - lo mo - je sr - če - ce vse pol - no je gor - ja. Pre -
2. ko mi je fu - do!“ Ne ga - ne fan - ta ptičkin jok, ki v lo - ki za - drfi - ti. Nje.

1. be - lo mo - je jaj - če - ce mi padlo je na tla.
2. go - vih pa ta - tin - skih rok še smola se dr - ži!

Ludwig van Beethoven je nedvomno najpomembnejši in najznamenitejši skladatelj vseh časov. Pisal je simfonije, koncerte in druga glasbena dela. Ustvaril jih je vsa v 57 letih svojega življenja. Bil je čudežni otrok, saj je bil s šestimi leti že pravi pravcati virtuoz na violini in dober pianist. Kakor vemo, je takrat skladal tudi priložnostne skladbice. Oče je bil pijanec in mladi Ludwig je moral že v nežni mladosti skrbeti za družino. Mladosti, takšne, kakor jo ima večina izmed vas, dragi otroci, Ludwig van Beethoven ni imel. Zaradi tega je postal že zgodaj zagrenjen, čemer in grob, toda le na zunaj. Njegovo plemenito srce pa je čutilo z vsakim žalostnim in revnim človekom. Zelo rad je imel naravo, živali, posebno ptičke. Zato ni čudno, da je svojim številnim, veličastnim skladbam, dodal tudi tole pesmico, ki poje o žalostni ptički.

Janez Bitenc

PEŠEM O POTEPANJU

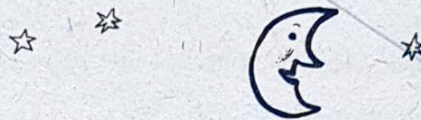
W.A. MOZART

1. Pre - bu - dil se je ra - no so - se - dov bo - so - pet, po -
2. Cve - tli - ce je na - bi - ral. si - ni - ce je pla - šil, ma -
3. A glej, že v ti - sti no - či pri - te - kel je na - zaj tja
4. Ta - ko je re - kel so - sed, da v svet bo že še šel, a

1. lju - bil je še ma - mo in ma - nil jo je v svet.
2. li - ne je o - bi - ral, za zaj - ci se po - dil.
3. v ma - mi - no na - ro - čje, pre - stra - šen da je kaj!
4. ma - mi - co da svo - jo bo ved - no sa - bo vzel.

Najbrž ni bilo otroka ná svetu, ki bi ga svet tako slavil kot slavnega skladatelja Wolfganga Amadeusa Mozarta. V zgodovini bremo, da je šel na pot po svetu, ko mu je bilo 7 let. Bil je v Franciji, v Angliji in na Holandskem. Igral je na klavir in je bil na tem glasbilu že takrat pravi umetnik. No, pa takrat takšno potovanje za mladega fanta, ki sta ga spremljala očka in sestra, ni bilo šala. Potovali so s poštnimi kočijami, počasi in vse prej kot prijetno. Toda fantek je že takrat videl veliko sveta in kamor je prišel, so občudovali njegovo umetnost. Ko je začel skladati, mu je bilo pet let, in od svoje prve pesmice do zadnje velike simfonije je napisal veliko veliko skladb. Med njimi so tudi pesmice za otroke, saj vemo, da je imel skladatelj zelo rad mlade pevce. Čeprav je bil v rani mladosti tako slaven in spoštovan, je umrl v veliki revščini, ko mu je bilo komaj 35 let.

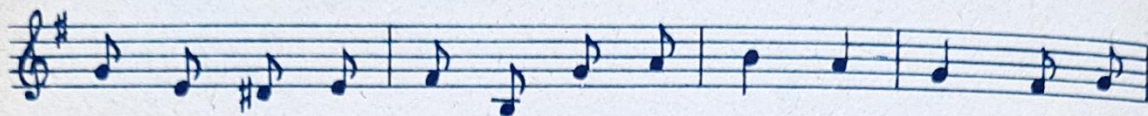
Janez Bitenc

PESEM MLINŠKEGA KOLESA

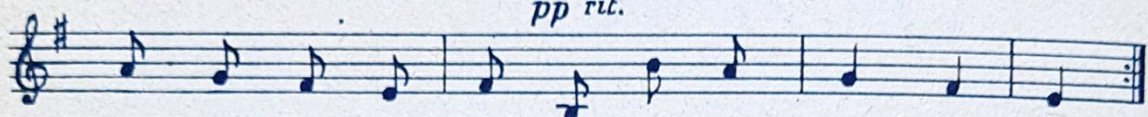
J. C. GILLIERS
(1667 - 1739)

1. Bel po - to - ček po - šu - me - va tam na sred po - lja. Sta - ri
2. Be - le vo - de se pe - ni - jo, ka - dar po - je mlin. Zla - ta

1. mlin ob njem sa - me - va tam na sred po - lja. Vo - si
2. zr - na se dro - bi - jo, ka - dar po - je mlin. Li - ca

1. škrip - lje, da od - me - va tam na sred po - lja.
2. mli - nar - ju ža - ri - jo, ka - dar po - je mlin.

Poznate, otroci, tisto ljubko slovensko narodno pesmico, ki poje o mlinu: „Ob bistrem potočku je mlin, a jaz sem pa mlinarjev sin...“ Kaj je ne bi poznali, saj jo gotovo, kadar ste pri volji, tudi zapojete. Ob tej pesmi pa vam misli hite ven, v naravo, k bistremu potočku in staremu, z mahom obraslemu lesenemu kolesu, ki vrti mlinsko kolo in poganja stope. Takšnih mlinov je polno tudi v Franciji in francoski otroci jih ravno tako radi gledajo kakor vi. Te pesmice o „bistrem potočku“ pa ne znajo. Pojo pa eno, ki ji je precej podobna:

„Bel potoček pošumeva
tam na sred polja.
Stari mlin ob njem sameva,
tam na sred polja.
V osi škriplje, da odmeva,
tam na sred polja...“

Melodijo te pesmi je napisal francoski skladatelj Jean Claude Gilliers (Žan Klod Žiljer). Najbrž bo všeč tudi vam, zato jo prav veselo zapojte.

De - dek de - co je za - ra - na v beliñ po - steljañ bu - dil: „Vsta - ni, drušči - na za -

spana, sneg po - lja - ne je po - kril. Zdaj je konec si - ve megle med vejevjem golif brez - žesne.

Žin - ke so poleg le v gostif rojif vse počez. In še večjif je na po - ti od ob - la - kov dol do

nas, be - liñ, drobceñiñ pe - ro - ti. Zdaj zares je zimski čas.” To je rekel sta - ri

deda in niñče ni več zaspan. Vsavesela deca gleda v prvi be - li zimski dan. Preden še se vas pre -

drami, že je mladež nasa - neñ. In pod starimi go - rami se razle - ga mladi smeñ.

Zima! Koliko veselja in radosti vam prinaša ta letni čas, ki ga vsi tako željno pričakujete! Sneg in kepanje, sankanje in smučanje, pa sneženi mož na poljani in slikanica za zapečkom. Škoda, da se pri nas ta navihanka zima tolikokrat skuja in nam jo zagode takrat, ko bi moralo pomladansko sonce že priklicati zvončke in trobentice na travnik. Tam, v daljni Rusiji, na severu, kjer je pred sto leti živel in delal znameniti skladatelj Peter Iljič Čajkovski, pa je vse drugače. Tam je snega toliko, da ga vzame šele pozna pomlad. Medtem ko vi, slovenski otroci, zaman gledate v nebo, da se bodo usule bele zvezdice - snežinke, otroci na severu komaj gazijo sneg, da pridejo do šole. In ko so v šoli, zapoje to-le pesmico, ki jim jo je napisal slavni skladatelj. Kaj, ko bi jo zapeli še vi?

Vsem

udeležencem

jugoslovanskih

pionirskih

iger

JUGOSLOVANSKE PIONIRSKKE IGRE, 29. XI. 1960 - 29. XI. 1961

Ljubitelji

POZOR!

gledališča in
filma, poslušalci

in gledalci radio-
televizijskih oddaj,
bralci otroških listov

in knjige, mladi risarji in ljubitelji

slik, člani literarnih in dramatskih

krožkov, prireditelji godo-

vinarji in kemijerji;

priredoslovci in radnišniki

saloniti in taborniki in

planinci, vsi, ki imate

radi, kar je lepo in

veselo, udeležite se

JUGOSLOVANSKIH

PIONIRSKIH IGER -

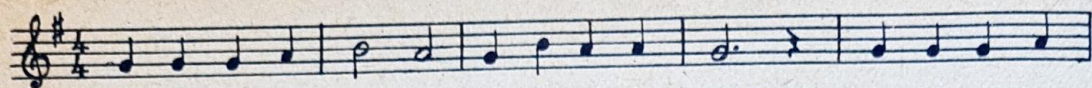
velike manifestacije otroškega veselja in ustvarjalnosti.

Pesnik, stric in luna...

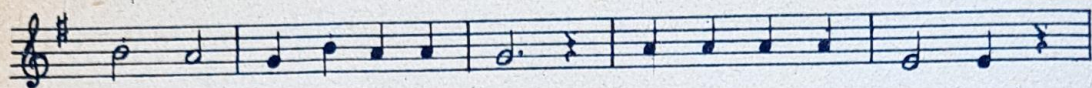
Šaljivo

J.B.LULLY (1632 - 1687)

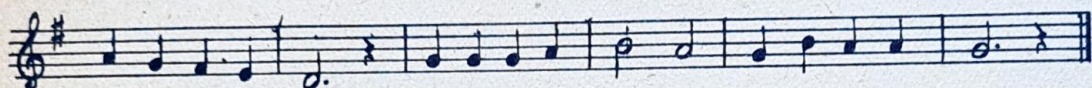
Tr - ka, tr - ka Pe - ter: "Striček, hej, si ti?
Tr - ka, tr - ka Pe - ter. Lu - na se sme - ji.

Rad bi pesmi
Pet - ru po - me -

pi - sal pa pe - re - sa ni.
žik - ne: "Pra - vi pesnik si!"

Sve - ča ne go - ri mi,
Pe - ter mo - le - du - je,

v pe - či ognja ni. Kaj počnem naj, stri - ček? Re - ši me skr - bi!"
striček se je - zi: "Po - j - di brž - po - ko - ra v hi - šo in za - sni!"

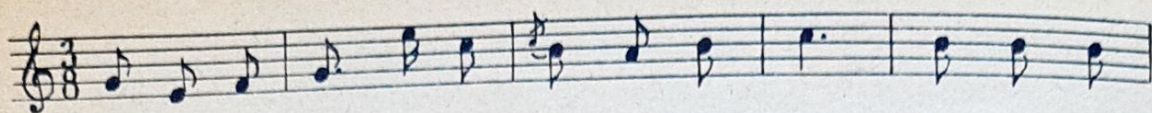
Tole šaljivo pesmico, ki poje o pesniku, stricu in luni, je pred tri sto leti spesnil znameniti francoski skladatelj italijanskega rodu Jean Baptista Lully (izg. Žan Lili). Njegov oče je bil mlinar. Mali Jean je pomagal očetu pri delu, posebno pa ga mlinarski poklic nikoli ni veselil. Rad je prepeval in plesal. Bil je star komaj dvanajst let, ko je moral iti v svet, v Francijo. V tuji deželi, pri tujih ljudeh, se je hitro znašel. Seznanil se je z umetniki, plesalci in glasbeniki. Še mlad je zaslovel kot znamenit in upoštevan francoski operni skladatelj.

Umrl je razmeroma mlad, zelo nesrečno. Ko je dirigiral svojo opero, se je z dirigentsko palico - ta je bila včasih mnogo večja od današnje - tako udaril v nogo, da se je zastrupil in umrl v hudem trpljenju. Njegova dela pa še zdaj uprizarjajo v znamenitih opernih gledališčih vsega sveta.

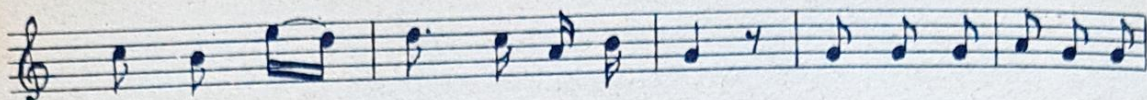
Janez Bitenc

Uspavanka

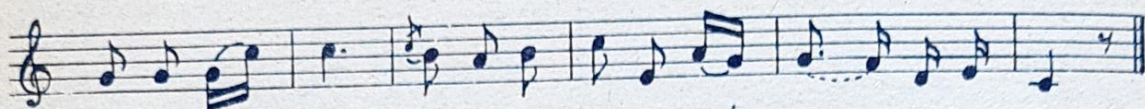
C.M.WEBER
(1786-1826)

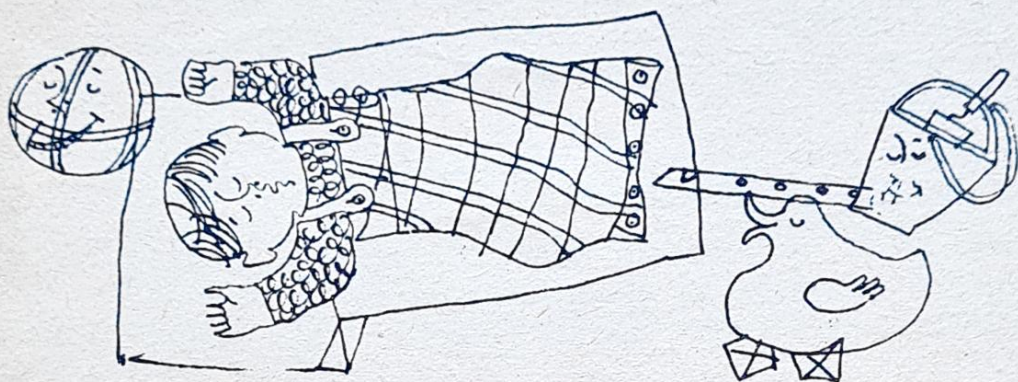
1. Spančkaj mi, de - te - ce, bla - žen za - spi! Škra - tek za -
2. Spančkaj mi, de - te - ce, noč se sme - ji; ti - ho, po

1. spanček za - - pi - ra ti o - či. Zvezdic ne - šteto me -
2. pr - sti za go - ro u - be - ži. Ka - dar boš zrasel, bo

1. ži - ka no - coj. Ma - mi - ca mla - da bo bde - la nad te - boj.
2. mnogo skr - bi. Ko - maj bo spanček za - pi - ral o - či.

Opere, simfonije, koncerti, to so velika, obsežna glasbena dela, o katerih boste zvedeli kaj več, ko boste večji. Tudi slišali jih boste lahko; v radiu ali v Operi ali v koncertni dvorani. Kdor izmed vas postane glasbeni umetnik, skladatelj ali dirigent, se bo z njimi seznanil še поблиže in videl bo, koliko marljivega dela se skriva za takšnimi velikimi skladbami. Tisoč in tisoč not in drugih glasbenih znamenj, s katerimi vas bo seznanila vaša tovarišica za petje, obsega ena simfonija ali opera ali koncert. In glejte, takšne velike skladbe je pisal med drugimi skladatelji tudi Karl Maria Weber. Velike, pa tudi majhne, takšne na primer, kot je tale „Uspavanka“, katere note smo ponatisnili v današnji številki „Cicibana“. To se pravi, da ni mislil samo na odrasle pevce in poslušalce. Gotovo je bil tudi sam očka in je svojemu otroku posvetil tole drobno, lepo pesmico, ki ga je, malčka, zazibala v sladke sanje

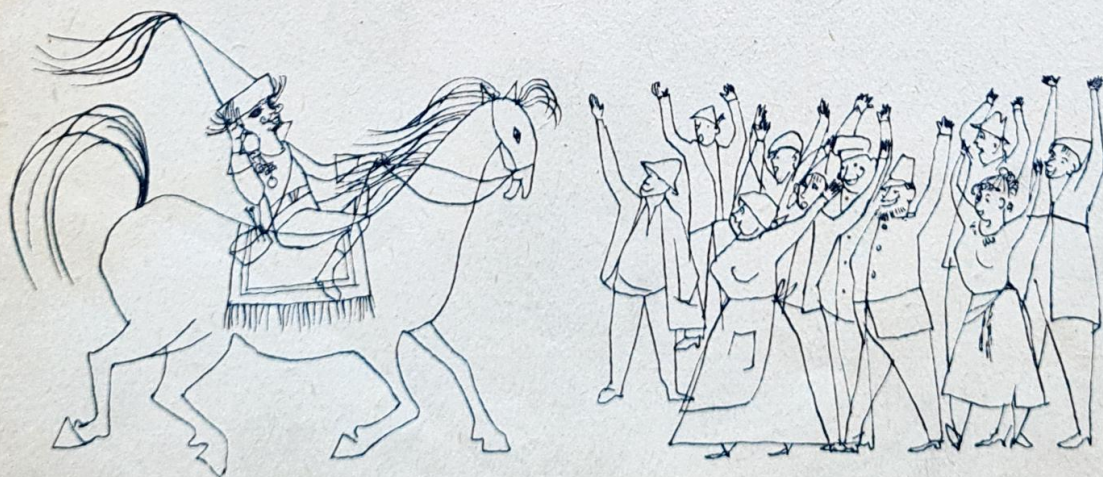
KAJ FANTIČU MANJKA

R. SCHUMANN (1810-1850)

Ne - če - sa mi manjka, le naj vam povem: Be - lo - gri - ve - ga ko - nja pa
se - dla na njem. Jn pu - ške na pok in sab - lje ob bok in tro -
ben - te, ki voj - sko kli - če v naskok! Jn i - skro bi ja - fal pre - ko va - si, bi
s sa - blji - co ma - fal, po - zdrav - ljal lju - di in ja - dr - no ste - kel s ko -
nji - čem v po - skok. Nih - če bi ne re - kel, da sem še o - trok.

Mladost nemškega skladatelja Roberta Schumanna (izgovori: Šuman) ni bila kdo ve kako prijetna. Doma je imel sicer vsega v izobilju, tudi mamica in oče sta ga imela rada, vendar ga nista pustila, da bi se posvetil glasbi. Najbrž zaradi tega, ker sta vedela, kako trdo je bilo življenje glasbenega umetnika takrat, pred 150 leti, ko je živel Robert Schumann. Toda ljubezen, ki jo je gojil do glasbe, je bila prevelika, da bi se ji odpovedal. Postal je izvrsten umetnik na klavirju in skladatelj. Med njegovimi številnimi skladbami najdemo tudi zvezek ljubkih otroških pesmi. V njem je natisnjena tudi tale pesmica, ki jo danes objavljamo.

Janez Bitenc

NIČ NE JOKAJ SESTRICA

J. HAYDN (1732 - 1809)

p

1. Ne - haj, ne - haj se - stri - ca, kaj še zme - rom jo - češ?
2. Ža - lost bo za go - ro šla, če jo boš na - gna - la.

1. Če se boš na - smeñ - ni - la, vse sto - rim, kar ho - češ!
2. Pa se bo - va spet o - ba šo - lar - je i - gra - la.

1. Ma - mi - co po - pro - sil bom, bo de - nar - čke da - la,
2. Čr - ke bo - va ri - sa - la tam za ži - vo me - jo.

1. ja - god ti na - tro - sil bom, da jih boš zo - ba - la.
2. To - da pra - vi šo - lar - ji jo - ka - ti ne sme - jo!

Tole pesmico, ki poje o bratcu in sestrici, je pred dve sto leti napisal skladatelj Joseph Haydn. Kdo ve, morda jo je ustvaril prav za svojo sestrico, saj vemo, da jo je imel zelo rad. Skupaj sta se igrala, skupaj pomagala mami in skupaj tudi pela. Ko je bil Haydn še otrok, je imel prelep, zvonek glas. Ko ga je slišal učitelj, ga je takoj povabil v pevski zbor in tamkaj je dobil fantek neizmerno veselje za glasbo. Rad se je učil in izpopolnjeval, tako da je začel pisati pesmice že zelo zgodaj. Kmalu je postal slaven in še zdaj velja za enega največjih skladateljev. Že takrat, ko je živel, je bil tako priljubljen in tako dober, da ga ljudje in še posebno otroci niso klicali drugače kot »očka« Haydn.

JANEZ BITENC

